

આત્મ સંવત ૯૧ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૧૨
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૨ ચૈત્ર

ચિદ્ધાનંદજીનો આત્માને ઉપદેશ

મેરા મેરા મત કરે, તેરા નહિ હૈ કોય;
ચિદ્ધાનંદ પરિવારકા, મેલા હૈ દિન દોય.

રે જીવ ! માઈ માઈ નહીં કર; તાઈ કોઈ નથી. હે ચિદ્ધાનંદ ! પરિવારનો મેળ બે દિવસને છે.

ઐસા ભાવ નિસાર નિત, કીજે જ્ઞાન વિચાર;
મિટે ન જ્ઞાન ખિચાર ખિન, અંતર-ભાવ વિકાર.

એવો ક્ષણિક ભાવ નિરંતર જોઈને હે આત્મા ! જ્ઞાનનો વિચાર કરે. જ્ઞાન વિચાર કર્યા વિના અંતરના ભાવ કર્મના રહેલા વિકાર મટતા નથી.

જ્ઞાન-રવિ વૈરાગ્ય જસ, હિરદે ચંદ સમાન;
તાસં નિકટ કહો કયોં રહે, મિથ્યાતમ દુઃખજનત.

જીવ ! સમજ કે જેના હૃદયમાં જ્ઞાનરૂપી સૂર્યનો પ્રકાશ થયો છે અને જેના હૃદયમાં વૈરાગ્યરૂપી ચંદ્રનો ઉદય થયો છે. તેના સમીપ મિથ્યા બ્રમરૂપી અંધકારનું દુઃખ કેમ રહે ?

જૈસે કંચુક ત્યાગ, ખિનસત નહીં ભુજંગ;
દેહ ત્યાગસે જીવ પુનિ, તૈસે રહત અભંગ.

જેમ કાંચળીનો ત્યાગ કરવાથી સર્પ નાશ પામતો નથી. તેમ દેહનો ત્યાગ કરવાથી જીવ પણ અભંગ રહે છે, એટલે નાશ પામતો નથી.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૮૩]

એપ્રિલ-૧૯૮૬

[અંક : ૬

અ નુ ક્ર મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રુતજ્ઞાનનું મહત્ત્વ	લે. પદ્મવિજયજી મ. સા,	૭૭
(૨)	અમૃત્ય રત્ન	લે. સાધ્વીજી સિદ્ધપ્રજ્ઞા	૭૯
(૩)	સં. ૨૦૪૧ના વર્ષનું સરવૈયું તથા હિંસાબ	—	૮૨
(૪)	પ્રેરણાદાયી પ્રસંગો	—	૮૬
(૫)	પુણ્યથી શું શું મળે છે.	સંકલન હીરાલાલ બી. શાહ	૮૭
(૬)	નાળિયેરીનો પાચો અર્થ એ અનર્થની જનની	—	૮૯

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન સાહેબ

(૧) શ્રી કાન્તીલાલ હેમચંદ વાંકાણી-ભાવનગર

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યો

(૧) શ્રી કનુભાઈ અમૃતલાલ સલોત-ભાવનગર

(૨) શ્રીમતી મંગળાબેન કાન્તીલાલ વાંકાણી-ભાવનગર

સાભાર-સ્વીકાર

સંવિગ્ન શાખા ગણી પૂજ્યપાદ પંડિત પ્રવર શ્રી પદ્મવિજયજી મહારાજ વિરચિત

સમરાદિત્ય કેવલી રાસ

વિવરણ સહિત

આવું સુંદર અને બાલ જીવોને ખૂબ ઉપયોગી પુસ્તકનું પ્રકાશન થયું તે માટે આ સભા ખૂબ અનુભાદના કરે છે અને માર્ગદર્શન આપનાર મુનિ મહારાજ ભગવંતો તેમજ વિવરણ તૈયાર કરનાર સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબની ખૂબ પ્રશંસા કરીએ છીએ. શૈલી ખૂબ સરળ અને આકર્ષક છે. સંસારની અસારતા સમજવા તેમજ હૈંયે વસાવવામાં ખૂબ પ્રેરણારૂપ છે. તેથી આ પ્રકાશનમાં સહાયરૂપ બનનાર સહુને અભિનંદન આપીએ છીએ. ભેટ પુસ્તક માટે ખૂબ ખૂબ આભાર.

લી. આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૩]

વિ. સં. ૨૦૪૨ ચૈત્ર : એપ્રિલ-૧૯૮૬

[અંક : ૬

શ્રુતજ્ઞાનનું મહત્વ

લે. સંવિગ્ન શાખા ગ્રાણી પંડિત પ્રવર શ્રી પદ્મવિજયજી મ. સા.

- ગુણ અનંત આત્મના કલ્યા, તેહમાં પણ દોય મુખ્ય જ લલ્યા,
દર્શનને વળી બીજું જ્ઞાન, તેહમાં પણ જ્ઞાન જ પ્રધાન. (૧)
- યદ્યપિ જ્ઞાન છે પ્રંય પ્રકાર, મતિ શ્રુત અવધિ નાણુ અવધાર,
મનઃપર્ચાય તેમ કેવળજ્ઞાન, પણ શ્રુત નાણુ ઇહાં બહુમાન. (૨)
- કાલાદિક જે આઠ આચાર, તે શ્રુત જ્ઞાનતણા નિર્ધાર,
શ્રુતજ્ઞાને ચઉતાણુ જણાય, પ્રથમ લાભ પણ એહનો પ્રાય. (૩)
- આહાર અશુદ્ધ પણ શુભ ઉપયોગ; શ્રુતજ્ઞાની લાભ્યા શુભજોગ
પણ તે કેવલી કરે આહાર, એમ શ્રુતજ્ઞાન સહુ શિરદાર. (૪)
- જ્ઞાને સવિ આદેય ગહવાય, જ્ઞાને સચલ તે હેય તબય,
ઇહલવ પરભવ પણ હિત થાય, સાધ્ય સાધન જ્ઞાનથી જણાય. (૫)
- મંત્ર યંત્ર આરાધન કરે, જ્ઞાને દેવતા આપદ હરે,
આજ્ઞાને આવર્યો સદૈવ, હિતાહિત નવિ જાણે જીવ. (૬)
- વિણુ ઉદ્યમનો દીવો એહ, નિત્ય ઉગ્યો સૂરજ છે જેહ,
ત્રીજાં લોચન જ્ઞાન ઉદાર, ચોરી ન કરે ચોર કે વાર. (૭)

પાપથી દૂર રહે સદા, કુશલ પક્ષમાં વર્તે તદા,
 વિનયની પ્રતિપત્તિ સુહાય, જ્ઞાને જેહ અસાધ્ય સધાય. (૮)
 શ્રદ્ધા પણ જ્ઞાને સ્થિર થાય, બાળ્યા વિણ શ્રદ્ધા ન કરાય.
 ને શ્રુતજ્ઞાન આરાધન કરે, જિમ ભવસાયર લીલાતરે (૯)
 ભણવાનો ભવિ કરે અભ્યાસ, જો તુમ હોએ જ્ઞાન પિપાસ,
 દિવસે એક પદ પક્ષમાં હોય, જો શીખે ઉદ્યમ કરી તોય, (૧૦)
 વ્યાકરણ છંદ-કાવ્ય અલંકાર, નાટક તક ગણિત નિર્ધાર,
 સમ્યગ્દષ્ટિ જીવે ગ્રહ્ય, તે સવિજ્ઞાન નંદીમાં કહ્યું (૧૧)

સંવેગ રસથી યુક્ત, સમતામાં લીન સુદત્ત મુનિવર

કલિંગ દેશના અધિપતિ અમરદત્ત રાજાના પુત્ર નિર્મળ વાનવાળા, સુદત્ત નામે રાજા હતા. તે જ્યારે ઔવન વયમાં વર્તતા હતા ત્યારે એક દિવસ કોટવાળ આવ્યો. સાથે એક ચોરને પકડી લાવ્યો. કોટવાળે કહ્યું, આ ચોર પારકા ઘરમાં પ્રવેશી, ઘરના મુખ્ય માણસને મારીને અપાર દ્રવ્ય લઈને ઘરમાંથી નીકળતો હતો. તે સમયે મેં તેને પકડ્યો. હવે આપશ્રી જેમ કહો તેમ કરીએ” તે સાંભળીને રાજાએ ધર્મશાસ્ત્રના બાળકારને બોલાવી ગુના સંભળાવ્યો. પછી પૂછ્યું કે આનો દંડ શું કરીએ? ત્યારે તે પડિત બોલ્યો, કે એણે મનુષ્યનો ઘાત કર્યો છે અને ચોરી કરી છે માટે એને ત્રણ રસ્તે, ચાર રસ્તે અને ચોકમાં ફેરવીને સર્વ મનુષ્યોને સંભળાવો કે આણે આવું કર્મ કર્યું છે તથા આની આંખો કાઢી, નાક-કાન કપાવી, હાથ-પગ છેદીને એના જીવિતનો નાશ કરવો એવું ઋષિ વચન છે.” આવાં વચન સાંભળીને રાજા વિચારે છે કે અહો! અહો! રાજકુળમાં આવાં પાપ કરવાનાં! જેથી ઘણો સંતાપ થાય એવા રાજમુખથી સચું. ત્યારપછી આનંદ નામના ભાણેજને રાજ્યભાર સોંપીને, ઘરબાર તજીને સુધર્મ નામના ગુરુની પાસે અણગાર થયા.

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિચ્છામિ દુક્કડમ્.

-તંત્રી.

બે અમૂલ્ય રત્ન

સાધ્વીજી સિદ્ધપ્રજ્ઞા

એ હતી અમાસની અઘેરી રાત્રી. આકાશમાં તારાઓ ટમટમતા હતા. અધીર રાત્રી વીતી ગઈ, ત્યારે રાજ્યમાર્ગ ઉપર સિદ્ધ નામનો ચોર, આગળ વધી રહ્યો હતો, પોષ માસની ઠંડીએ સર્વત્ર શાંતિ સ્થાપી હતી. આવી નીરવતા નિહાળી ચારનાં મનમાં વિદ્યુત્ સી ચમક ઉઠી. “આવી ગાઢ રાત્રીમાં માફે પરાક્રમ અજમાવી તકદીર પટ્ટી નાખું ત્રણ નવત્ર પણ અનુકુળ લાસે છે. કોઈ સમૃદ્ધ ઘરમાં પ્રવેશી કીમતી ખજાનો મેળવી માલામાલ બની જાઉં. આવાં વિચારમાં તે એક આલીશાન ઈમારત નજીક આવી પહોંચ્યો. એ મકાન કેટલાક દિવસથી તેની નજરમાં જ હતું. કુશળતા પૂર્વક અંદર પ્રવેશી ગયો. ઘરની પાછળની દીવાલના છજ્જનાં સહારે છત પર આવી ગયો એક મજબુત દોરડાની મદદથી ઘરના આંગણમાં આવી પહોંચ્યો. પહેરગીરો ઉપર નીંદાનું ધારણુ બેઠું, સફળતાની ખાત્રી થઈ. પણ એક કમરામાં ધીમી-ધીમી વાતચીત સાંભળતા તેના સ્વપ્ને પડી લાંગ્યા. પગ જડાઈ ગયા, શરીર ઢીલું પડ્યું. પણ તેની ગીધ સમી દષ્ટિ જે કમાટ પર બે વ્યક્તિઓની આંખો સ્થિર હતી તે તરફ સ્થિર બની.

‘મૃત્યુ મારા શીર પર હાથ મૂકી રહ્યું છે’ એ શબ્દો સાંભળતાં તે ચોર ચમક્યો. શ્વાસ રોકી એક યોગી જેમ નિશ્ચલ બની ગયો.

તેણે અંદર જોયું તો એક વૃદ્ધ અદમી પલંગ પર બેઠેલ હતો તેની આંખોમાં ઉડાણ હતું. ચહેરા પર તેજ હતું. પરંતુ દમ પરેશાન કરતો હતો અને હાથ કંપતા હતા. બાગુના આસન પર એક યુવાન બેઠો હતો. વૃદ્ધે કહ્યું, “બેટા! દીપકની જેમ મારા જીવનમાંથી તલ ખૂટ્યું છે

અને જીવવાની તૈયારીમાં છે. કાળનો શિકાર બનું તે પહેલાં હું તને અખૂટ ખજાનો સોંપવા માગું છું. આ શબ્દોથી ચોરના કાન ખડા થઈ ગયા. ભારણ પક્ષી જેમ સતર્ક બની ગયો.

પિતાની ઇચ્છાનો અસ્વીકાર કરી, પુત્રે વિનય-પૂર્વક કહ્યું, “પિતાજી! આપ જવાની તૈયારીમાં છો ત્યારે આપ ખજાનો સોંપવાની વાત કરો છો?” મારે ખજાનો નથી બેઠો. તે લઈને હું કરું પણ શું? હું તો આપની સાથે ચાલીશ.”

પુત્રનું ભોળપણ બાણી પિતાએ હસીને કહ્યું, “અહિંત્રકુમાર! કેવી ભોળી વાત કહે છે? આજ સુધી કોણ કોની સાથે ગયું તે બતાવ તો. સમય પહેલાં સૂર્ય ન અસ્ત પામે. લલા, એ વાત જતી કરી. હું તને બે અમૂલ્ય રત્ન આપું છું. જે કરોડો સુવર્ણ સુદ્રાથી પણ વધુ મૂલ્યવાન છે.

રત્નનું નામ સાંભળતા ચોર ખુશ ખુશ બની ગયો. જમ ચાતક પક્ષી સ્વાતિ નક્ષત્રના જલ-ખિન્દુની સામે બેઠે તમ તેની નજર શેઠના જમણા હાથ પર પહેરેલ વીંટીઓ પર પડી.”

પુત્રે પૂછ્યું, “કયા રત્નો? કેટલી કીમત? હું તેની કેવી રીતે રક્ષા કરી શકું? અહિંત્રકુમારની આંખોમાં આંખ મીલાવી પિતાએ કહ્યું, “પુત્ર! અચિંતા મત કર. હું એવા રત્ન સોંપું છું કે જેને ચોર ચોરી શકતો નથી, અગ્નિ જલાવી શકતો નથી, તે મળતા જ તૂં પણ સુરક્ષિત બનીશ.” તે રત્નો મન ચૈતન્ય પુરૂષોની સાનિધ્યથી મળ્યા છે. એ સા વર્ષ સુધી તેને સાચવ્યા છે પણ બંધ કરેલી ડાબલીમાં નહી, તે સાચવ્યા છે જીવનની સકીય પ્રયોગશાળામાં

જો તૂં તેને સુરક્ષિત રાખશે તો તૂં નિરાપદ બનશે અને પિતાની અંતિમ ઇચ્છા પૂર્ણ કરી તેમનું નામ પણ રોશન થશે.”

“પિતાજી! આપનો આદેશ શીરોધાર્ય છે હવે મારી ઉત્સુકતા વધારે તેજસ્વી ન કરો.”

હૃદયના વાત્સલ્યની વર્ષા કરતા અને રનેહ સુધાથી અભિષિક્ત કરી પિતાએ કહ્યું, “પહેલું રત્ન તે સંકલ્પ. દરરોજ ત્યારે એક નવો સંકલ્પ જરૂર કરવો ઘણલા તરીકે આજે હું અસત્ય નહિ બોલું, આજ હું ચોરી નહિ કરું—હું ક્રોધ નહિ કરું વગેરે. તેજ તારી સંકલ્પ શક્તિ વિકાસ પામશે. દષ્ટિકોણ નિર્મળ બનશે. ઉજ્જવળતા આવશે. સ્નાયુઓમાં ખોટી આદતો પડશે નહિ.

પ્રસન્ન ચહેરાથી પુત્રે કહ્યું, “ઘણું સરસ, પિતાજી. પણ તેવા સંકલ્પો અંતઃસુધી નીભાવવા મારે માટે મુશ્કેલ બને. કેમકે એ માર્ગ નિર્બીધ નથી.”

“ડરો મત. સંકલ્પ પૂર્ણ થઈ શકે તે માટે હું બીજું રત્ન સોંપું છું. એ છે નમસ્કાર મંત્રનો જાપ વિધિપૂર્વક હંમેશા જાપ કરવાથી તમામ મુશ્કેલીઓ આપોઆપ દૂર થશે.”

“પિતાજી! મંત્ર બાબત કે તેની વિધિ બાબત મને કશી જાણકારી નથી.”

“તે બધું હું તને શિખવી આપું છું. આ મંત્રના પદ છે નવ.”

પિતાજી! આપને શ્વાસ સતાવે છે, તો એક પદ બતાવો.

“સારૂં સાંભળ, પ્રથમ પદ જુઓ અરિહં-તાણું બીજું પદ જુઓ સિદ્ધાણું અર્થ છે.

અરિહંત ભગવંત અને સિદ્ધ ભગવંતને નમસ્કાર હવે વિધિ લક્ષમાં લો. ઉત્તર કે પૂર્વ દિશા તરફ મુખ રાખી, પદ્માસન લગાવી, આંખો બંદ કરી કાર્યોત્સર્ગ મુદ્રામાં બેસો. પછી આકા-

શમાં મોટા મોટા અક્ષરોમાં લખો. બીજા પદમાં લાલ રંગ ચોળો. તે સાક્ષાત દેખવાનો અભ્યાસ કરો. શરીરના કણે કણમાં પ્રકાશ જ્યોતિનો અનુભવ કરો, છ માસમાં તારી શક્તિ ખૂબ વધશે. અન્ત શક્તિ ખીલશે અને આનંદનો સ્રોત વહેતો બનશે.

પુત્રે પિતા તરફ જોયું અને સ્તબ્ધ બની ગયો. આ તરફ સિદ્ધ ચોરના અંતરમાં રૂપાન્તર થયું. તેના મનરૂપી આકાશમાં અધ્યાત્મનું પ્રથમ કિરણ કુટયું. શેઠના એક એક શબ્દ અપ્રમત્ત ભાવથી સુણ્યાં. તે શબ્દો અવચેતન મન સુધી પહોંચ્યા. અકલિપત રત્નોનો બળનો મેળવીને તેના અણુએઅણુ પુલકિત બન્યા. સંભવિત બળનાની વિસ્મૃતિ થઈ ગઈ. કોઈ પણ ચીજ લીધા વગર ખાલી હાથે રવાના થયો. મસ્તીથી પુલતો, તારાઓ સાથે વાત કરતો આગળ વધ્યો. ઘેર પહોંચ્યો. “ઠક-ઠક-ઠક-દરવાજા પરના આવતા અવાજથી તેની પત્ની ચોંકી ઉઠી. પણ ખાતરી થતાં દરવાજો ખોલ્યો. પતિને ખાલી હાથે જોઈ, આઘાત અનુભવ્યો. અચાનક હિમવર્ષાથી કુસુમ બળી ગયું. આંખો-માંથી આગ વરસવા લાગી. “આજકાલ આપને શું થયું છે કે રોજ ખાલી હાથે આવો છો? શું ભૂખની સત્તામણી નજરે નથી પડતી.”

સિદ્ધ શાંત ભાવે સાંભળતો રહ્યો. આવેગની અગ્નિને પલ્લાવેગ ન મળતાં બુઝવા લાગી. પત્નીએ પછી શાંત સ્વરે પૂછ્યું. “શું તમે સંન્યાસીની ઝુંપડીમાં ગયા હતા? જવાબ તો આપો.

મન્દ હાસ્ય પ્રસરાવતો સિદ્ધ બોલ્યો, “પ્રિયે, હા. ખરેખર હું આજે ગૃહસ્થ સંન્યાસીને ત્યાં ગયો હતો. ત્યાં મને અપાર્થિવ રત્નોનો બળનો પ્રાપ્ત થયો. તેમાં તને સહભાગી બનાવવા ઇચ્છું છું. તૂં પણ મારી સાથે નિષ્ઠાપૂર્વક તેની આરાધના કર. એમ કહી મહામંત્ર પદ આરા-

ધનાનો પ્રયોગ તેના હાથમાં સોંપ્યો. તેનો પ્રભાવ ને વિધિ પણ ખતાવ્યા.

જે કે હજી ચોરી સદંતર બંધ નહોતી કરી પણ તેને લગતી, સંબંધી સંકલ્પ કરતી પ્રતિજ્ઞા કરવાનું ચુકતો નહીં. ક્યારેક અસત્ય નહિ બોલવાની કે અમાસના ચોરી નહિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેતો. એકાદ માસ વીત્યો. ફરતો ફરતો એક દિવસ વૈભારગિરિ પર આવ્યો. ત્યાં એક વિશાળ મેદાન પર ભરાયેલી સભા જોઈ “એક જીવ, કેવી પ્રક્રિયાથી બંધનો તોડી પૂર્ણ સ્વતંત્રતાના શિખર પર આરોહણ કરી પરમાત્મા બને છે” તે વિષય પર પ્રવચન ધર્માચાર્ય કરી રહ્યા હતા. ત્યારે એક શ્રમણ ઉપાસકે પૂછ્યું, “આ સમવસરણમાં આ જન્મમાં પૂર્ણ સ્વતંત્રતાની દિશા તરફ પ્રયાણ કરવાવાળી કોઈ વ્યક્તિ છે ?

આચાર્યજીએ સ્વીકૃતિ સૂચક મસ્તક હલાવ્યું તરતજ ઉપસ્થિત જનતામાં માસૂમ સસલાની જેમ પ્રશ્ન ફૂટવા લાગ્યો, “તે કોણ ? ક્યાં બેઠેલ છે ? તેનું નામ શું ? રૂપ કેવું ?”

અંગુલિ નિર્દેશ કરી, ગુરુજીએ કહ્યું, “જુઓ; છેલ્લી હારમાં, સ્તમ્ભ પાસે જે સિદ્ધ નામનો ચોર બેઠો છે, તે સિદ્ધ બનશે.”

તે સાંભળી સહુ આશ્ચર્ય ચકિત થયા.

વાતાવરણમાં અજીબ હલચલ મચી. શ્રદ્ધા અને તર્ક વચ્ચે સંઘર્ષ થયો. દરેકના સંદેહ દૂર કરવા સિદ્ધ બને ઉભો થયો. આત્મા-આલોચના, અનુતાપ, ગર્હણ અને લજ્જા સરખા અનેક ભાવો એકી સાથે તેના ચહેરા પર ઉપસી આવ્યા. એક બાળક જેમ ખૂબ સરળતાથી સહુ સમક્ષ તેણે પોતે કરેલી ભૂલો જણાવી. “હું ખૂબ પાપી છું, ચોર છું. મેં અનેકને રાવડાવ્યા છે, દુઃખ આપ્યું છે, અનેકનું ધન હુણું છે અને તેમની જિંદગી દુઃખમય બનાવી છે. મને ધિક્કાર હો. આ પાપાનું બંધી પાપોથી મારો કેવી રીતે છૂટકારો થશે ? આમ અનુતાપ કરતાં કરતાં તે ભાવ વિભોર બની ગયો. આંખો અશ્રુભીનીબની. અંદરનો સારોયે કદમેષ મીણની જેમ પીગળી ગયો. પોતાનું હૃદય ખુલ્લું કરી અને આવું સાહસ કરવાથી પોતાને અધ્યાત્મની ઊંચાઈએ પહોંચાડી દીધો. વિકાર ક્ષીણ બન્યા. આચરણ વિલીન બન્યું. તેના શરીરના કણેકણ કારણ બની ગયા. તે કેવલ્યના આલેકથી આલોકિત બની ઉઠ્યો. દૂર દૂર સુધી અન્ધકારમય ખૂણમાં પૂર્ણિમાની ચાંદની અગમગી બિંદી. “સિદ્ધ કી જય સિદ્ધ કી જય” — ના જયકારથી નામ અને ધરતી એકાકાર બની ગઈ.

‘જૈન જગત્’ના સૌજન્યથી

હે પુણ્યાત્મન ! અસ્થિર, વિનશ્વર તેમજ ક્ષણે ક્ષણે પરિવર્તન પામતા એવા નાશવંત શરીરથી જો સ્થિર શાશ્વત ધર્મ સાધી શકાતો હોય, તેમજ મલ-મૂત્ર-લોહી-માંસ આદિ સાત ધાતુમયી આ મલીન કાયાથી જો નિર્મલ, શુદ્ધ, ઉજ્જવલ ધર્મ સધાતો હોય, તથા કર્માનુસાર પરિણામને પામનાર, આપણી ઇચ્છા અનુસાર નહિ રહેનાર એવા આ દેહથી જો સ્વાધીન એવો આત્મધર્મ પ્રાપ્ત થતો હોય તો તહને શું ગંધો છે ? તું જ કહે !!!

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૪૧ના આસો વદી

ફંડ તથા જવાબદારીઓ	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
બીબા અંકીત કરેલા ફંડ :-				
ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ	---	...		૩૬૪૩૯૧-૨૬
પ્રમુખશ્રી સન્માન સમારંભ	...	...	...	
ગઈ સાલની બાકી		...	૭૧૭-૯૫	
બાદ વર્ષ દરમિયાન ખર્ચ		...	૫૮-૩૫	
			-----	૬૫૯-૬૦
જવાબદારીઓ :-				
ખર્ચ પેટે		...	૪૨૨૨-૧૦	
અગાઉથી મળેલા રકમો પેટે		...	૩૦૪૧૩-૬૯	
ભાડા અને બીજા અનામત રકમો પેટે	...	...	૨૨૯૩-૦૦	
અન્ય જવાબદારીઓ	...		૧૦૦-૦૦	
			-----	૩૭૦૨૮-૭૯
ઉપજ ખર્ચ ખાતું :-				
ગઈ સાલની બાકી જમા			૨૮૩૨-૬૯	
ઉમેરો/ચાલુ સાલનો વધારો આવક ખર્ચ ખાતા મુજબ			૬૪૨-૭૭	
			-----	૩૪૮૫-૪૬

			કુલ રૂા...	૪૦૫૮૬૫-૧૧

દ્રુષ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત
૩. ભગતભાઈ અમૃતલાલ રતીલાલ
૪. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
૫. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૬. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

સભા-ભાવનગર

અમાસના રોજનું સરવૈયું

નોંધણી નંબર
એફ./૩૭ ભાવનગર

મિલકત	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
સ્થાવર મિલકત :-			૧૧૧૩૧૬-૦૦	
			-----	૧૧૧૩૧૬-૦૦
ડેડ સ્ટોક ફર્નીચર :-				
ગર્થ સાલની બાકી			૬૮૫૨-૦૦	
			-----	૬૮૫૨-૦૦
માલ સ્ટોક :-				
(દ્રુટીશ્રી/મિનેજરશ્રીની પ્રમાણીત યાદી મુજબ)				૧૩૧૧૮-૭૫
એકવાન્સીઝ :-				
ઇલેક્ટ્રીક ડીપોઝીટ				૧૪૦-૦૦
(સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર)			૩૭૫-૦૦	
			-----	૩૭૫-૦૦
રોકડ તથા અવેજ :-				
(અ) બેન્કમાં ચાલુ ખાતે				
બેન્કમાં સેવીંગ ખાતે				
દેના., યુનીયન, યુ.કો., ભા. સ. બે.			૧૬૪૮૪-૮૭	
બેન્કમાં ફીક્સડ અથવા ફોલ ડીપોઝીટ ખાતે			૨૫૪૫૦૦-૦૦	
(બ) દ્રુટી/મિનેજર પાસે			૭૩-૧૦	
			-----	૨૭૪૦૫૭-૬૭
સરવૈયા ફેરના		...	...	૫-૩૬

			કુલ રૂા...	૪૦૫૮૬૫-૧૧

ઉપરનું સરવૈયું અમારી માન્યતા પ્રમાણે દ્રુટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા લહેણનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

ભાવનગર
તા. ૧૬ ડીસેમ્બર ૧૯૮૫

સંઘવી એન્ડ કું.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

એપ્રિલ-૮૬]

[૮૩

શ્રી આત્માનંદ

સ. ૨૦૪૧ના આસો વહી અમાસના રોજ

[illegible]

દ્રુસ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણજીભાઈ શાહ
૨. પોપટલાલ રવજીભાઈ મલોત
૩. ભગતભાઈ અમૃતલાલ રતીલાલ
૪. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા
૩. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૬. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

સભા ભાવનગર

પૂરા થતાં આવક અને ખર્ચનો હિસાબ

નોંધણી નંબર

એફ/૩૭ ભાવનગર

ખર્ચ	રૂ.	પૈસા	રૂ.	પૈસા
(મદકત અંગેનો ખર્ચ :-				
મ્યુનિસિપલ/ખવર્નમેન્ટટેક્સ			૮૪-૦૦	
મરામત અને નિભાવ			૮૬૧-૦૦	
વીમો			૫૪૬-૦૦	
			-----	૧૪૯૧-૦૦
વહીવટી ખર્ચ :-				૬૬૨૫-૬૦
કાનુની ખર્ચ :-	...			૨૦૦-૦૦
ઓડીટ ખર્ચ :-	...			૧૬૦-૦૦
ફાળો અને ફી :-				૫૨૭-૮૫
પરચુરણ ખર્ચ :-			...	૧૩૬૬-૪૫
રીઝર્વ અથવા અકિત ફંડ ખાતે લીધેલ રકમો :-			...	૧૪૦૨-૬૦
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :-				
(અ) ધાર્મિક		...	૧૩૬૮૪-૩૦	
			-----	૧૩૬૮૪-૩૦
વધારો સરવૈયામાં લઈ ગયા તે				૬૫૨-૭૭

		કુલ રૂ...		૪૨૩૬૧-૫૭

ભાવનગર

૧૬ ડીસેમ્બર ૧૯૮૫

સંઘવી એન્ડ કું.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

એપ્રિલ-૮૬]

[૮૫

પ્રેરણાદાયી પ્રસંગો

મહારાવ ખેંગારજીના પિતાશ્રી પ્રાગમલજી તેઓશ્રી કચ્છના નરેશ. તેઓએ હાઇસ્કૂલ, કન્યા-શાળા, હોસ્પિટલ, તળાવ વગેરે અનેક લોકો-પયોગી કાર્યો કરેલ. તેઓનો રાજ્યભિષેક થયો તે વરસે દુષ્પાળ પડ્યો. તેથી અગાઉ લેવાતો કર માફ કર્યો અને બહાર બાંધકામ ખોલેલાં એક સારા રાજવીને છાજે તેવી કીર્તિ મેળવેલી. તેઓનો રાજ્યભિષેક યુવાન વયમાં થયો હતો. તેમના વજીર રૂપસંગજી વૃદ્ધ હતા. એક દિવસે બંને ગાડીમાં બેસી ગામડાઓમાં ગયેલ. રસ્તામાં સુંદર બાંધકામ તથા ફરતી વનરાઈવાળું ગામ જોઈ મહારાવ કહ્યું, “આ ગામ ઘણું સુંદર છે. કોનું છે? આપણું કે બીજનું?”

વજીરે કહ્યું, “બાપુ, આ ગામ આપના વડવાઓએ ચારણોને આપેલું, તે છે,

થોડે દૂર ગયા પછી વજીરે ગાડી ઉભી રખાવી. નીચે ઉતરી, ગાડીના પૈડાં. તથા ઘોડાંના હાથલા સહિત પગ પોતાના ખેસથી લૂછ્યા. પછી ખેસ ખ ખેરી નાખ્યો. ગાડી ચાલી એટલે રાજવીએ પૂછ્યું, “વજીરજી, તમે આ શું કર્યું?”

વજીરે કહ્યું, “બાપુ, આ ગામ દેવી ભક્ત ચારણોને આપના વડવાએ આપેલ બક્ષિસ તરીકે. રાજનો ધર્મ છે કે બક્ષિસ આપેલ વસ્તુનો અભણતાંયે ઉપયોગ ન થાય તેવી વ્યવસ્થા રાખવી. આ ચારણોના ગામની ધૂળ ઘોડાને તથા ગાડીને ચોંટી હતી. તે જો આપણી જમીનમાં ભળે અને તેની આવક આપણી તિજોરીમાં આવે તો એ સર્પ સમાન છે, કાળરૂપ છે. આ વાત હું બાણું છું તેથી દેવીભક્તના ગામની ધૂળ તેનીજ સીમમાં ખ ખેરી નાખી.

(૨)

ઈ. સ. ૧૯૩૮ના ફેબ્રુઆરી માસમાં લેડી

રમાબાની વરસી વખતે, પટ્ટણી સાહેબ ઘણા બીમાર હતા. કલાકે કલાકે થોડું દૂધ લેતા છાતીનો દુઃખાવો અને નબળાઈ ખૂબ. છતાં વસુલાતી અધિકારી તરીકે દોઢ માસથી ગામડાની મુસાફરીમાં જ રહેતા. આ વખતે વરસી ઉપર ભાગવત સપ્તાહ બેસારેલ. તેથી ત્યારે ભાવનગરમાં રહેલ.

કથા ત્રાંસળતા અને પોથી પાસે રાખી સાથે વાંચતા જતા. તે વખતે એક ગૃહસ્થને ઘેર સંન્યાસી પધારેલ તે પણ પેલા ગૃહસ્થ સાથે કથા શ્રવણ માટે આવતા પટ્ટણી સાહેબ સંન્યાસીને પોતાની પાસે જ બેસારતા. બંને વચ્ચે પટ્ટણી સાહેબ સોનાનું ઘડિયાળ ગાલ્લા ઉપર છૂટું મૂકી રાખતા. એને જોતા નહિ. ત્રણ દિવસ ગયા પછી સંન્યાસીએ તે ઉપાડ્યું અને કેડે ભરાવી દીધું. પ્રભાશંકર પટ્ટણી સાહેબે જોયું પણ નજર ફેરવી દીધી.

સાંજે સંન્યાસી ઉઠતા ત્યારે તેઓ તેને વળાવતા બીજે દિવસે સંન્યાસી છેલ્લી વખત કથા શ્રવણ માટે આવેલ કેમકે તે પછીના પૂણી-હુતિના દિવસે સાંજે તે હરદ્વાર જવાના હતા.

પેલા સદ્ગૃહસ્થની ઇચ્છા મુજબ પ્રભાશંકર પટ્ટણી સાહેબે ભાવનગરથી હરદ્વાર સુધીની બીજ વર્ગની ટિકિટના પૈસા તથા વાટ ખર્ચના સો રૂપિયા સંન્યાસીને આપી દીધા હતા.

પૂણીહુતિ પછી સાંજની મીકરડમાં જતા એ સંન્યાસીને મળવા તેઓશ્રી ભાવનગર પરા સ્ટેશને ગયા. ટ્રેઈન આવી ત્યારે તપાસતાં સંન્યાસીને ત્રીજા વર્ગમાં બેઠેલ જોયા. તે ત્યાં પહોંચ્યા, પગે લાગ્યા અને બીસામાંથી સોનાની એક ચેન

(અનુસંધાન પેજ નં. ૮૮ ઉપર)

પુણ્યથી શું શું મળે છે ?

સંકલન :- હીરાલાલ બી. શાહ

ઉજ્જયાણી નગરીના સિંહાસન ઉપર સર્વ રાજાઓનો શિરોમણિ-સરદાર એવો પ્રજાપાલ નામનો રાજા રાજ્ય કરતો હતો. એ રાજાને બે રાણીઓ હતી. એકનું નામ સૌભાગ્ય સુંદરી હતું બીજાનું નામ રૂપસુંદરી હતું. બંને રાણીઓએ એકેક સુંદર પુત્રીઓનો જન્મ આપ્યો. સૌભાગ્ય સુંદરીની પુત્રીનું નામ રાજાએ સુરસુંદરી નામ આપ્યું અને રૂપસુંદરીની પુત્રીનું નામ રાજાએ મયણાસુંદરી આપ્યું. તે બંને રાજકન્યાઓ વિદ્યાભ્યાસ કરવાને લાયક ઉંમરની થઈ ત્યારે સૌભાગ્ય સુંદરીએ પોતાની સુરસુંદરી પુત્રીને સ્ત્રીઓની સકળકળા અને ગુણોમાં પ્રવીણ એવા વિદ્વાન પંડિતને સોંપી જ્યારે રૂપસુંદરીએ પોતાની મયણાસુંદરીને જૈન સિદ્ધાંતો વગેરે શિખવા માટે જૈન ધર્મના તત્ત્વ જ્ઞાનના જાણકાર વિદ્વાન પંડિતને સોંપી. ઘણો સમય ગયા બાદ તે બંને રાજકુંવરીઓએ ટુંક સમયમાં પોતા-પોતાના પંડિતો પાસેથી સ્ત્રીઓની ચોસઠ કળાઓ વગેરે શીખી બુદ્ધિના ભંડારરૂપ થઈ. અનેક પ્રજાના શબ્દશાસ્ત્રો, વ્યાકરણ, કાવ્યો, વાજિત્રો વગાડવાની કળા, તાલસ્વર સાથેની ગાયન કળા, જ્યોતિષશાસ્ત્ર, વૈદ્યકશાસ્ત્ર વિગેરેનો સારી રીતે અભ્યાસ કર્યો. બંને રાજકન્યાઓ વ્યહારિક કેળવણીમાં સમાન હતી. તે પણ ધાર્મિક કેળવણીમાં તે બંને વચ્ચે જબરો તફાવત હતો. મયણાસુંદરી જિનેશ્વર દેવતાં પ્રરૂપેલાં સિદ્ધાંતો જણી હતી અને તેથી તેણીના મનમાં નિશ્ચય, અવહરૂપ સ્વાદ્વાદ શૈલી વાસ કરી રહી હતી. તેમજ નવ તત્ત્વ કે જે જીવ, અજીવ,

પુણ્ય, પાપ, આશ્રવ, સવર, નિર્જરા, બંધ અને મોક્ષ એ કહેલા છે, તેઓના નિશ્ચય અને વ્યવહારનય સહિત ભેદ જાણનારી હતી.

મયણાસુંદરી શુદ્ધ સમક્ષિત વડે શોભાવંત થઈ હતી. તેણીને શુદ્ધ સમ્યક્ત્વ દર્શનનીજ વાત પસંદ હતી. જ્યારે સુરસુંદરી, મયણાસુંદરીના તત્ત્વજ્ઞાનથી તદ્દન વિરૂદ્ધ વિચાર ધરાવતી હોવાને લીધે તે બંનેની અંતરંગ વૃત્તિમાં બહુજ અંતર હતો. એક દિવસ પ્રજાપાળ રાજાને ઉલ્લાસ ઉત્પન્ન થતાં સુરસુંદરી અને મયણાસુંદરી જે વિદ્યાથી નિપુણ થયેલ છે, તેઓની પરીક્ષા લેવા વિચાર થયો. એ વિચારને અમલમાં મૂકવા બંને વિનયશીલ રાજકુંવરીઓને રાજસભામાં બોલાવવા હુકમ કર્યો. બંને રાજકુંવરીઓ પણ પોતાપોતાના વિદ્યાગુરુ સહિત રાજસભામાં હાજર થઈ. પ્રજાપાલ રાજાએ, શાસ્ત્રના અર્થોની સાધારણ ભણેલાને ખબર ન પડી શકે તેવા અર્થો લઈને જે જે પ્રશ્નો પુછ્યા, તેના તુરંતજ બંને રાજકુંવરીઓએ પોતાના બુદ્ધિબળ વડે ઉત્તરો આપ્યા. તે ઉત્તરો સાંભળીને વિદ્યા ભણાવનારા પંડિતોને અને રાજાને આનંદ થયો. સભામાં બેઠેલા રાજકુંવરીઓની માતાઓને અને ચતુર લોકોને પણ આનંદ થયો અને બધા પ્રસન્ન થયા. બંને રાજકુંવરીઓને ફરી ફરી પ્રશ્નો પુછીને પ્રજાપાળ રાજાએ છેલ્લો પ્રશ્ન પૂછ્યો કે “પુણ્યથી શું શું મળે છે.” તે સાંભળીને સુરસુંદરીએ જવાબ આપ્યો. “ચતુરાઈ, ધન, યોવન, સુંદર શરીર ને દેહની નીરાગતા, અને માવલમજનનો મેળાપ. એટલી વસ્તુઓ

પુણ્યવડે જ પ્રાપ્ત થાય છે. સુરસુંદરીએ આપેલ જવાબને સાંભળીને તેની માતા, તેના પંડિતજી, રાજા અને સજ્જા તુષ્ટમાન થયા. સુરસુંદરીએ આપેલા જવાબમાં ખોટાપણું શું છે? ધનાદિકના યોગમાં જ સુખ સર્વસ્વને માનનારાઓને સુરસુંદરીનો જવાબ ગમી જાય તેવો છે. ધન, યૌવન, શરીરની નીરાગતા, ચતુરાઈ અને મનગમતાની સાથેનો મેળાપ પુણ્યથી મળે છે અથવા કોઈ પણ જીવને પોતાના પુણ્યોદયના વિના તે વસ્તુઓ મળી શકતી જ નથી, એ શંકા વિનાની વાત છે.

એક વાત ખાસ વિચારવા જેવી છે, તે વાત એ છે કે, પુણ્યોદયના યોગે પ્રાપ્ત થઈ શકતી ઘણી વસ્તુઓ પૈકીની ધનાદિક વસ્તુઓને જ સુરસુંદરીએ કેમ ગણાવી? સુરસુંદરીને પુણ્યોદય ગમે છે. પણ તે એટલા માટે ગમે છે કે- એ ધનાદિકની પ્રાપ્તિમાં નિમિત્ત છે. સુરસુંદરીનો જવાબ સાચો પણ તે સારો નથી. એ સાચો જવાબ મિથ્યાત્વના સંસ્કારોની અસરવાળો છે. ‘પુણ્યોદયના યોગે એ બધું મળી ગયા પછી, એનું પરિણામ શું? એનો તેને વિચાર નથી. પુણ્યોદયના યોગે આ બધું મળી તો ગયું. પણ એ પુણ્ય ગયું અને નવું પુણ્ય બધાયું નહિ તો થશે શું? પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થતી વસ્તુઓ ગમે અને પુણ્યને આચરવા તરફ બેઠરકારી આવે, તો પુણ્ય બવાય અને પાપ બંધાય. પુણ્યોદયના યોગે મળેલી એ બધી સામગ્રીથી સુખ અદ્ય અને તે પણ અદ્ય કાળને માટે, જ્યારે એ સુખના રસમય ભોગવટાને પરિણામે દુઃખઘણું અને તે પણ ઘણા કાળને માટે છે. સુરસુંદરીએ પોતાના જવાબમાં એવી એક વસ્તુ જણાવી નથી કે જે વસ્તુના યોગે પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત ધનાદિકને સદ્વ્યય કરવાનું સુઝે અથવા આત્મિક કલ્યાણ સધાય એવી કોઈ વાત નથી. સુરસુંદરીએ આપેલા જવાબમાં મિથ્યાત્વના સંસ્કારોની અસર છે.

સુરસુંદરીએ જવાબ આપી દીધા પછીથી, રાજાને મયણાસુંદરીએ જવાબ આપ્યો. મયણાસુંદરીએ કહ્યું કે પુણ્યથી વિનય, ન્યાયથી પૂર્ણ બુદ્ધિ, શીલ સહીત પવિત્ર શરીર, મનની પ્રસ-

ન્નતા, ગુણવંત સદ્ગુરુનો મેળાપ મળે છે. મયણાસુંદરીનો આ જવાબ તેની માતાને અને તેના પંડિતને ખુબ ગમ્યો, પણ રાજાને અને રાજસભામાં એકત્રિત થયેલા લોકોને મયણાસુંદરીનો આપેલ આ જવાબ બહુ ગમ્યો નહિ. મયણાસુંદરીના આ જવાબમાં સમ્યક્ત્વ ગુણોના સંસ્કાર હતા.

અપેક્ષાએ સુરસુંદરીનો જવાબ સાચો છે અને મયણાસુંદરીનો જવાબ સાચો છે પરંતુ એ બે જવાબોમાં સારો જવાબ, તાત્ત્વિક જવાબ, શિષ્ટ જનોના મનને પ્રમોદ ઉપજાવે તેવો જવાબ મયણાસુંદરીનો છે. કારણ કે પુણ્યથી પ્રાપ્ત થયેલા ધન, યુવાની, ચતુરાઈ, દેહની નીરાગતા અને મનવલ્લભ જનોનો મેળાપ વિગેરેથી સુખ અદ્ય અને તે પણ અદ્યકાળને માટે મળે છે અને સુખના રસમય ભોગવટાને પરિણામે પાપ બંધાય છે. ભવબ્રમણ વધે છે. જ્યારે પુણ્યથી પ્રાપ્ત થયેલા વિનય, ન્યાયથી પૂર્ણ બુદ્ધિ, શીલ સહીત પવિત્ર શરીર, મનની પ્રસન્નતા, ગુણવંત સદ્ગુરુનો મેળાપ વિગેરેથી સુખ મળે છે અને તે પુણ્યના ભોગવટાથી અને ખપી જવાથી નવા પુણ્યો બંધાય છે. એટલે પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય બંધાય છે અને છેવટે સદ્ગુરુના મેળાપથી ભવબ્રમણનો અંત આવે છે અને મોક્ષપદને પામે છે.

(અનુસંધાન પેજ નં. ૮૬નું ચાલુ)

કાઠી કહ્યું, “આપે ઘડિયાળ લીધી ત્યારે મારી પાસે ચેન ન હતી. કાળ-પ્રવાહ ચાલ્યો જાય છે. એ ઘડિયાળની ચેન તમને સોંપી દેવા ને દર્શન કરવા આવ્યો છું. સ્વીકારીને આભારી કરો, અને આશીર્વાદ આપો કે આવો સંસાર હવે જોવો ન પડે.”

સંન્યાસી ન હાથ લાંબો કરી શક્યા, ન કશું ખોલી શક્યા, લીલા ધઈ ગયા. પણ તેઓએ તેમના પગમાં પ્રણામ સાથે ચેન મૂકી વિદાય લીધી ને ટ્રેન ઉપડી.

નાળિયેરીનો પાપો અર્થ એ અર્થની જગતી

શિખિકુમારે માતાનો દુર્ભાવ જાણ્યો. તેથી થતું અપરંપાર પિતાનું દુઃખ પણ જાણ્યું. તેથી હવે અહીં રહેવું અયોગ્ય છે. તેમ જાણી પિતાને પૂછ્યા વગર ગૃહ છોડ્યું. ચાલતાં ચાલતાં અશોકવન નામના ઉદ્યાનમાં પહોંચ્યો. ત્યાં કલ્યાણકારી મહામુનિના દર્શન થયા. અનેક શિષ્યોથી પરિવરેલાં ગુણમાં મણિ અને રત્નના ભંડાર સમા વિજયસિંહ નામના મુનિના દર્શનથી ખૂબ આનંદ પામ્યા.

મુનિભગવંતને પ્રણામ કર્યા, મુનિએ ધર્મ-લાભ આપ્યો. પછી મુનિના ચરણ-કમળ પાસે જઈ બેઠો. “હે ભગવંત! આપ સર્વોંગે સુંદર લાવણ્યવાળા છો, અતિ વિવેકી છો.” તો આપ નિર્મમ અને નિસંગ કેમ બન્યા- તે જણાવી ઉપકૃત કરો.

મુનિભગવંતે પોતાનું દષ્ટાન્ત સાવધાન મને સાંભળવા કહ્યું.

આજ વિજયમાં લક્ષ્મીનિલય નામના નગરમાં પ્રસિદ્ધ સાગરદત્ત નામે સાર્થવાહ હતો. શ્રીમતી નામે તેને પત્ની હતી. નેનો હું પુત્ર છું. મારી કુમાર અવસ્થામાં નજીકના લક્ષ્મી-પર્વત ઉપર કિડા કરવા ગયો. ત્યાં એક બાબુએ વિશાળ અને સ્તિગ્ધ પાંદડાના સચયથી યુક્ત મેં નાળિયેરી જોઈ ત્યારે મને કૌતુક થયું કેમકે તેનો એક પાપો બહાર નીકળીને પૃથ્વીમાં પેઠો હતો. મનમાં વિચાર આવ્યો-આ જ વૃક્ષથી અમે એટલાજ વિભાગમાંથી ઉતરીને પાપો ધરતીમાં કેમ પ્રવેશી ગયો હશે—નક્કી અહીં કોઈ કારણ હોવું જોઈએ.

આ સમયે સુગંધી વાચરો વાવા લાગ્યા

સ્નેહથી સિંહ વગેરેએ સ્વાભાવિક વૈર વિસારી દીધું. પુષ્પો ખીલી ઉઠ્યા, તરતજ મેં દેવસમુહ જોયો. વળી ધર્મચક્રને પશ્ચિમ દિશાથી આવતું જોયું થોડીવારમાં સુવર્ણકમળ ઉપર ચરણ કમળને સ્થાપન કરેલ અજિતનાથ ભગવાનને જોયાં. મને ખૂબ હર્ષ થયો. મારો મિથ્યાત્વરૂપી રોગ નાશ પામ્યો, સમવસરણની રચના ખૂબ આલ્હાદક હતી. પ્રભુના અતિશયના શું વખાણ કરું? તેમણે મધુર વાણીમાં ઉપદેશ આપ્યો. મને ખૂબ રૂચ્યો.

પછી મેં પ્રણામ કરીને પૂછ્યું, “હે કરૂણા-વંત ભગવંત! મારા આશ્રયનું નિરાકરણ કરો. નાળિયેરીનો પાપો કેમ જમીનમાં ઉતરી ગયો છે?”

ત્યારે ભગવાને કહ્યું, “એ પાપાને ઉતરવાનું કારણ લોભદોષથી જાણજે. તેની નીચે દ્રવ્ય છે, સાત લાખ સૌનૈયા છે, તેં અને પાપાના જીવે ભેગા થઈને તે દાટ્યું છે. તેનો વિપાક ઘણો છે તેનો ઉપયોગ ધર્મકાર્યમાં થવાનો છે.” ત્યારે મેં પૂછ્યું, “મેં અને એ નાળિયેરીએ એમ કેમ ધન દાટ્યું? અમારા વિપાકમાં અંતર કેમ પડ્યું-તે વિસ્તારથી જણાવો.

ભગવાને કહ્યું, “આજ વિજયમાં અમરપુર નામે નગર છે. ત્યાં અમરદેવ નામે ગૃહસ્થ હતો. તેની પત્નીનું નામ સુંદરી. તમે બન્ને તેમના પુત્ર હતા. ગુણચંદ અને બાલચંદ. જનારે યૌવન પામ્યા ત્યારે વ્યાપાર કરવાને માટે વહાણમાં કરંચાણા ભરીને આ જ દેશમાં આવ્યા. વ્યાપારમાં ખૂબ લાભ મેળવ્યો. તે સમયે વિજયવર્મા નામનો એક મોટો રાજા યુદ્ધ કરવાને આવ્યો. તેથી નગરીનો અધિપતિ સૂરતેજ સાર્ધ સાથે સારીસારી

વસ્તુ લઈ આ પર્વતને આશરે રહ્યો. તમે પણ પોતાનું દ્રવ્ય લઈ દોડ્યા. આ સ્થાનમાં આવી દ્રવ્યને ભૂમિમાં દાટ્યું. કેઈ દિવસે લોભ દોષથી ગુણ્યદંડ વચ્ચારે છે કે. ભાઈ ભાગ માગશે. તેથી તેનું મરણ થાય તેમ કરે, જ્યારે—એજ—અનર્થ, ઝેરના પ્રયોગથી ભાઈને મારી નાખ્યો. શુદ્ધ સ્વભાવવાળો તું ત્યાંથી મરીને વ્યંતર દેવ થયો. ગુણ્યદંડને નાગ કરડ્યો. તેજ ક્ષણે મૃત્યુ પામ્યો. દ્રવ્ય ભોગવી ન શક્યો—કર્મ બાંધ્યું. તેથી રત્નપ્રભા નામની નારકીમાં ઉત્પન્ન થયો. દેવગતિનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરી વિજયમાં ઢંકણ-પુર નગરમાં હારનદી સાથે વાહની પત્ની વસુ-મતિની કુક્ષીમાં ઉત્પન્ન થયો. માતા હર્ષ પામી. તારું નામ દેવદત્ત રાખ્યું. ગુણ્યદંડ નારકીમાંથી નીકળી, નાગ બન્યો. દ્રવ્યનો પરિગ્રહ કરી ત્યાં જ રહ્યો. લક્ષ્મીદેવીનો ઉત્સવ વખતે તૂં પણ તે સ્થળે આવ્યો. દેવીની પૂજા કરી, દીન-અનાથને દાન આપ્યું. ભોજન પતાવી, પર્વતની રમણીયતા જોતો નિધાન નજીક આવ્યો. નાગે તને જોયો. તેથી લોભથી માન્યું કે તે નિધાન લઈ લેશે. તેથી તને પગમાં ડંસ્યો. ઉગ્ર વિષને કારણે તૂં ભૂમિ ઉપર ઢળી પડ્યો, મૃત્યુ પામ્યો તે વખતે તારા લોકો એ નાગને મારી નાખ્યો. પછી તે મરીને આ જ જગ્યાએ સિંહ પણે ઉત્પન્ન થયો. પૂર્વ ભવના અભ્યાસથી તેણે દ્રવ્ય પરિગ્રહ ગ્રહણ કર્યું.

તૂં પણ આજ વિજયમાં કચંગલા નામની નગરીના શિવદત્ત અને ચશોધરાના પુત્ર તરીકે જન્મ્યો. તારું નામ પાડ્યું ઇન્દ્રદેવ. અનુક્રમે તૂં ચૌવનને પામ્યો. કેટલોક સમય વીત્યો. તારા સ્વામી વીરદેવ નામના રાજાએ કેટલાક મહાસેના પાત્રે લક્ષ્મી નિક્ષયના સ્વામી માન-ભગ રાજા પાસે મોકલ્યો. અનુક્રમે તૂં આ જ સ્થાનકે આવ્યો. જ્યારે તૂં લીંબડાની છાયામાં બેઠો હતો ત્યારે સિંહે લોભની સંજ્ઞાને ધારી તને માર્યો. તે પણ સિંહને માર્યો.

તમે બન્ને એકજ ઠેકાણે ઉત્પન્ન થયા. શ્રી પુલક પાટણમાં રહેતાં જક્ષ્ણસ ચંડાળ અને તેની પત્ની માતૃજ્ઞાની કુક્ષિમાં બાળકપણે ઉપન્યા તારું નામ કાલસેન અને નાળિયેરીના જીવનું નામ ચંડસેન. અનુક્રમે ચૌવન પામ્યા.

એક દિવસ તમે બન્ને શિકાર માટે લક્ષ્મી પર્વત પર ગયા. ત્યાં ડુક્કરને મારીને નિધાન પ્રદેશમાં આવ્યા. તમે બન્ને માંસને અગ્નિમાં પકાવી જમવા બેઠા. ત્યારે એક જણ કટારી લઈને વગર કારણે પૃથ્વી ખોદે છે, તે સમયે ચંડસેન દ્રવ્ય કળશની કીનારી બેઈને તે સંતા-ડવા લાગે છે. તે તે જોયું. પછી દ્રવ્ય-લોભના કારણે તેણે તને મારી નાખ્યો. એટલે કાળ કરીને તૂં પાંચ સાગરોપરના આયુષ્યવાળી ત્રીજી નારકીમાં ઉત્પન્ન થયો. ચંડસેન દ્રવ્યના લોભથી તે જગ્યા છોડતો નથી, ત્યારે વૈરી ચંડાળે આવીને તેને મારી નાખ્યો. તે અઢાર સાગરો પરના આયુષ્યવાળી છઠ્ઠી નારકીમાં ઉપન્યો.

ત્યાંથી તૂં નીકળી પુણ્ય પ્રભાવે મનુષ્યભવ પામ્યો. શલીભદ્રની નાંદિની પત્નીનો તૂં પુત્ર થયો. નામ પાડ્યું બાલસુન્દર. જ્યારે ચૌવન પામ્યો ત્યારે શીલદેવ નામના મુનિ ભગવંત મળ્યા. તેમની દેશના સાંભળી તને ત્યાં-ભવ્યપણું પ્રાપ્ત થયું. તેથી ધર્મ-સુભાસને પામ્યો. શ્રાવકના વ્રતો પણ પાળ્યા, અનુક્રમે અણસણ વિધિ આરાધીને, લાંતક નામના દેવલોકમાં દેવ થયો. ત્યાં ન્યૂન તેર સાગરોપમનું આયુષ્ય પૂર્ણ કર્યું.

આજ વિજયમાં હસ્તિનાપુર નગરમાં સુહસ્તિ નામે નગર શેઠ છે. તેની પત્ની કાંતિમતિની કુક્ષિમાં તૂં પુત્ર પણે ઉત્પન્ન થયો. બીજો ભાઈ છઠ્ઠી નરકમાંથી નીકળી, તારા પિતાને ઘેર સોમિલા નામની દાસીની કુક્ષિમાં પુત્ર પણે જન્મ્યો, તારું નામ સમુદ્રદત્ત પાડ્યું. જ્યારે દાસનું નામ મંગળા સ્થાપ્યું. અનુક્રમે બન્ને ચૌવન પામ્યા તે અવસરે અણમાર અનાંગદેવ આચાર્ય મળ્યા. તેમનાં

પાસે તૂં ધર્મ પામ્યો. અને ભવના દુઃખ નાશ પામ્યા. તૂં શુદ્ધ શ્રાવક બન્યો. અચલ નામના સાર્થવાહની પુત્રી જિનમતી સાથે તારાં લગ્ન થયા.

એક દિવસ મંગલની સાથે જિનમતીને તેડવા ગયો. ધણું પ્રયાણ કરી, અહીં આવ્યા. લતાઓ પાસે વિસા મા લીધો.

તે જગોએ ચક્રવડ બેસ્યું, તે દેખી લક્ષ્મીની કલ્પના કરી. તેથી કૌતુકથી તે મંગળને કહ્યું કે અહીં દ્રવ્ય હશે. ત્યારે મંગળે કહ્યું હું તે સ્થાને જઈને જોઉં તારી ના છતાં, તેણે કાષ્ઠથી ખોદવાનું ચાર ક્યું. તરતજ કળશનો કાંઠો દેખાયો. તેથી મંગળે વિચાર્યું કે આ મહા નિધાન છે. તેને કળીને જ મળી શકશે. તે મંગલને કહ્યું. દ્રવ્યની મમતા ન કર. અર્થથી અનર્થ થાય છે તે જગ્યાએ ખાડાને પૂરો અને હર્ષિત થઈ ચાલ્યો તે કહ્યું, જે દેખ્યું તે કોઈને કહીશ નહિ. આ દ્રવ્ય અધિકરણ ભુત છે તેનાથી કર્મ બંધાશે.”

ત્યારે મંગલે વિચાર્યું, “આનું મન ચલિત થયું, એ હું નહિ હોઉં ત્યારે દ્રવ્ય લઈ લેશે. નહિતર આવું કેમ બોલ ?

મંગળ વિચારે ચડ્યો, “આ ગ્રહ નડે છે તો તેનો શો ઉપાય કરવો ? ત્યારબાદ નગર પાસે બગીચામાં પહોંચ્યો. તેં તેને કહ્યું, “મંગલ ! તૂં મારે સાસરે જઈ આવ. તેમના ઘરની ખબર લઈ આવ. પછી તારા વચને નગરમાં જઈ એ.”

મંગલ ચાલ્યો પણ ચિત્તમાં આવળું વિચારે છે. સમુદ્રદત્તના મનમાં કંઈજ નથી. પણ મંગલ વેરને વધારી રહ્યો છે. પાંચમું પાપ સ્થાનક પરિગ્રહ તે પાપનું મૂળ છે. દુર્ગતિમાં લઈ જનાર છે પોતાનું આત્મ-ધન ખોવાવનાર છે. જે તેનો ત્યાગ કરે તેની માતાને ધન્ય છે.

મંગળ વિચારે છે કે નગરમાં રહી ધન લઈ લેશે. તેથી નગરમાં ન રહે તેવું કહેવા પાછા વળતાં રણની મધ્યમાં હું તેને મારી નાખીશ.” નગરમાં થોડો કાલક્ષેપ કરી, પાછા ફરી કહ્યું, “નારી સ્વભાવથી તેણીએ આવળું આચરણ કર્યું છે. કોઈ પુરુષને વશ થઈ તેની સાથે વસે છે. તે કારણથી સહુ દુઃખી છે. તેથી નગરમાં જવું ઠીક નથી. અહિંથી જ પાછા ફરીએ.” આ સાંભળી તૂં ઉદાસ થયો. શ્રાવક કુલમાં જન્મી આં લોક અને પરલોક વિરૂદ્ધનું આચરણ કર્યું. તેથી મારે ગુહવાસથી સચું. હવે દીક્ષા લેવાનો સમય છે. સ્નેહ બંધન આવા છેડાવાળા હોય છે. હવે મારે ઘેર જવું નથી. ‘અનંગદેવ ગુરુ પાસે જઈને શ્રમણધર્મ સ્વીકારીશ.

આ મંગળ અહિંથી સુખ પૂર્વક ઘરે બચ. તેને શા માટે દુઃખ આવવું ? એમ વિચારી મંગળને કહ્યું કે હું હવે કાંઈ ને દુઃખ નહિ આવું. ત્યારે નગળ વિચારે છે કે મારે માટે એ કપટ કરે છે. પણ માયાથી હું છેતરાઉં તેમ નથી. તેથી કહ્યું, હે ભાઈ ! જ્યાં સુધી હું ઘેર ન પહોંચું ત્યાં સુધી હું તમને અધવચ નહિ મૂકું. ત્યારે તે કહ્યું કે જો તારો આગ્રહ હોય તો ચાલ ઘરે આવું. ત્યાં જઈને અનંગદેવ ગુરુ માટે કોઈ સાધુને પૂછીશ.” એમ કહી તેઓ સાથે ચાલી નીકળ્યા. મંગળ તકની રાહ જુવ છે. કેટલાક દિવસો રસ્તામાં વીત્યા. અંતે એક અટવીમાં આવી પહોંચ્યા. ત્યાં શૂન્ય સ્થાનક દેખી ચિત્તમાં ઉત્સાહને ચીતવી ક્ષુદ્ર હૃદયવાળા મંગળે લોભ દોષને ગ્રહણ કરીને પાછળથી છરીનો ઘા કર્યો.

તે નામથી ‘મંગળ’ હતો, પણ અમંગળ નીવડ્યો. તે અવસરે વિહાર કરતાં ‘અનંગદેવ’ ગુરુ આવ્યા. સમતા સંગથી શોભતા સાધુએ તને જોયો. ત્યારે મંગળ છૂરી મૂકીને નાસી ગયો.

એટલે તેં મનમાં વિચાર્યું કે શું ? પાછળ ચોર આવ્યો છે ? પાછળ જોતાં મંગળને નાસતો

જોયો, પણ કોઈ ચોર દેખ્યો નહિ. તેથી તું મનમાં વિચારે છે કે આ શું આશ્ચર્ય? મંગળ કેમ નાસે છે? કોઈ ચોર તો નથી. ત્યાં છરી જોઈ અને તે પણ લોહીથી ખરડાયેલી, છરી ઓળખી. તેથી નક્કી બાણ્યું કે કામ મંગળનું છે. પણ કારણ જણાતું નથી. તેથી મંગળને બોલાવું. કારણ હશે તે જણાશે. પણ મંગળ પાછો ન ફર્યો-બોલાવવા છતાં પણ. સઘળો ભેદ સ્પષ્ટ થયો. પોતાની પત્ની વિષે સાંભળેલી વાતમાં પણ શકા પડી. શ્રાવક કુળમાં જન્મેલી સ્ત્રી આવું કરે નહિ.

એટલામાં મુનિવરો તારી પાસે આવી પહોંચ્યા તને ઓળખ્યો. તે વંદન કર્યું. તેમણે ધર્મલાભ આપ્યો. તારો વૃતાન્ત પૂછ્યો. તે મૂળથી સર્વ હકીકત કહી. સાધુ ભવંતોએ તને આશ્વાસન આપ્યું શરણ વિનાના એવા તને શરણ મળ્યું તે ગુરુભગવંતની સાથે ચાલ્યો.

પછી થાણેશ્વર નગરે આવ્યાં. માસકલ્પ ગુરુ ત્યાં રહ્યાં. ત્યારે તારો ઘા પણ રુઝાઈ ગયો. જિનમતિના પણ સમાચાર મળ્યા. તે મનમાં વિચાર્યું, “અહો! મંગલનો કેવો પ્રયાસ! મોહની કેવી વિચિત્રતા!

જે કે પત્ની અખંડ શીલવતી છે પણ હવે તેનાથી સંયુત! મંગળે સુંદર કાર્ય કર્યું, તેથી હવે ઉભયલોક સુધરે તેવી સાધના કરીશ. જિનમતિ સુશીલ છે. જૈન ધર્મને ખૂબ જાણનારી છે. મારો વૃતાન્ત સાંભળી તે પણ દીક્ષા લેશે. દીક્ષા વગર ઘેર જાઉં તો વિદન આવે- એમ વિચારી ગુરુદેવ પાસે દીક્ષા લીધી.

કેટલાક સમય બાદ જિનમતિએ આ વાત જાણી. તે વિચારવા લાગી, અહો-અહો! તેમણે મોટું કાર્ય કર્યું. યોવનમાં કામને જીતવો

જોઈ એ. સંસાર અસાર છે. સંયોગ ત્યાં વિયોગ છે. તો સ્નેહ શો કરવો? તેથી આત્મહિત માટેની તૈયારી કરી. માતા-પિતાની રજા લઈ, તારી પાસે આવી. પાતન કાર્યની ભુરી ભુરી પ્રશંસા કરી. ત્યારબાદ ગુરુદેવ પાસે દીક્ષા અગીકાર કરી.

સુંદર ચારિત્ર પાળીને તું પચ્ચીશ સાગરો-પમના આયુષ્યવાળા એવેયક દેવલોકમાં દેવ થયો. હવે પેલો મંગળ નિધાન પાસે ગયો, ત્યાં ધન સાચવે છે. માંસાહાર કરીને કલેશ પામે છે અતે મૃત્યુ પામી છૂટી નારકીમાં બાવીશ સાગરો-પમના આયુષ્યવાળો નારકી થયો.

ખૂબ દુઃખ સહન કરીને, નારકીનું આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં આ જ વિજયમાં સ્થવર્ધનપુર નગરમાં વેલ્લિક ચાંડાળના ઘરે બોકડાપણે ઉત્પન્ન થયો. એક દિવસ ચાંડાળ બોકડાઓને જય સ્થળ નગરમાં લઈ જતો હતો, ત્યારે નિધાનના સ્થળે આવ્યા, પૂર્વના અભ્યાસથી તેને જાતિ સ્મરણ જ્ઞાન થયું. ચાંડાળ ખેંચે છે પણ તે ચાલતો નથી હાકે છે તો વળી પાછો ત્યાં જ આવે છે. તેથી ચાંડાળે ક્રોધથી તેને મારી નાંખ્યો.

આયુષ્ય પૂર્ણ કરી ઉદર થયો, ઓઘ સંજ્ઞાથી તેણે દ્રવ્યનો પરિગ્રહ કર્યો. કર્મને વશ થઈ દ્રવ્ય ચાચવતો હતો.

એક વખતે સોમચંડ નામે એક જુગારી ત્યાં આવ્યો. શાલી વૃક્ષની નજીક નિધાનની પાસે બેઠો. ઈર્ષાથી અને લોભદેષથી ઉદર ચારે બાજુ ભમવા લાગ્યો એટલે જુગારીએ તેને રોષથી મારી નાંખ્યો.

મરીને તે ચાંડાળની દુર્ગિલા નામની પત્નીની કુક્ષિએ રહેલો છે, ત્યારે તે ઘણી ભૂખી છે. અનુક્રમે તેણીએ પુત્રને જન્મ આપ્યો. (સમરાદિત્ય કેવલીરાસ)

(ચાલુ)

સંસ્થા સમાચાર

શ્રી અમરચંદ સઘવળ સણોસરાવાળા તરફથી હ, મનુભાઈ વોરા, ચિંતામણી કલોથ સેન્ટર તરફથી એક સારી કવોલીટીની દીવાલ ઘડીયાળ આ સભાને ભેટ આપેલ છે. જે ઘડીયાળ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ લેકચર હોલમાં દિવાલ ઉપર ટાંગવામાં આવેલ છે. તે બદલ તેઓશ્રીને ખૂબજ આભાર માનવામાં આવે છે.

શ્રી ભાવનગર જૈન શ્રવે. મૂ. પૂ. સંઘમાંથી સને ૧૯૮૬ના સાલની S. S. C. પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષય લઈને સંસ્કૃતમાં સૌથી વધારે માર્ક્સ મેળવનાર કુ. અમી જીતેન્દ્રભાઈ શાહ અને કુ. રૂપલ વિનયચંદ સંઘવીને રૂ. ૨૫/- અંકે પચીસનું ઈનામ શેઠશ્રી ખીમચંદભાઈ કુલચંદભાઈ શાહ તરફથી આ સભા દ્વારા આપવામાં આવેલ છે. શેઠશ્રી ખીમચંદભાઈને ખૂબજ આભાર માનવામાં આવે છે.

શ્રી સિદ્ધાચલજી તીર્થયાત્રા

પ્રતિ વર્ષ મુજબ આ વર્ષે પણ સંવત ૨૦૪૨ના ચૈત્ર સુદી ૧ ને તા. ૧૦-૪-૮૬ના ગુરુવારના રોજ ૫૦ પૂઠ ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજનો ૧૫૦ જન્મ જયંતિ મહોત્સવ ખૂબ હર્ષોદ્ભાસ પૂર્વક, ગિરિરાજ પર સભા તરફથી ઉજવાયો હતો. સભાના સભ્યોએ વહેલી સવારના ગિરિરાજ પર ચઢવાનું શરૂ કરી દીધું હતું. તેઓ સર્વેને પ્રક્ષાલનો અમૂલ્ય લાભ મળ્યો હતો. ત્યારબાદ શ્રી આદિનાથ ભગવાન સમક્ષ પૂજા ભણાવવાનું શરૂ કર્યું. સભ્યોની સંખ્યા સારી હતી. ગવૈયાએ ભક્તિ રસમાં સારી વૃદ્ધિ કરી હતી. તેથી સહુને ખૂબ મજા આવી. તેમજ ભક્તિભાવની ઉર્મિઓના સ્પંદનો અનુભવ્યા. ત્યારબાદ પ્રભુજી આદિનાથ અને પુંડરીક સ્વામીની પૂજા કરી, આવેલ સભ્યોએ ગિરિરાજના પુનિત સોપાન ઉતરવાનું શરૂ કર્યું. મહારાષ્ટ્ર ભવનમાં પૂઠ સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજ સાહેબોની ભક્તિનો પણ સુંદર લાભ મળ્યો. સહુએ સાથે ભોજન વિધિ પતાવી. યાત્રાના મધુરા સંસ્મરણો મનોભૂમિ પર અલૌકિક અસર કરતાં હતાં. સાંસારિક જીવનમાં પુનિત પાત્રાનો પ્રભાવ ખૂબ આદહાદક હોય છે. સંયોગોની અનુકુળતા સાંપડી જાય તો જીવનપંથ—મોક્ષપંથના માર્ગે અવલંબન પામી, મુક્તિની સડક સંપાદન કરે છે. તેથી સંસ્થાના સભ્યોને તળાજા મુકામે યાત્રા માટેની ચાઢી આપી રાખીએ છીએ. જરૂર આપ સહુ પધારો એવી વિનંતી.

લી. આત્માનંદ સભા

ખાંભાની પ્રજાને ધન્યવાદ

વડીલોના માર્ગદર્શન અને યુવાનોના સંગઠને એક ચાદગાર પ્રસંગ સર્જી દીધો. કતલખાને જતા ૧૨૫ ગાયોને બચાવી, અભયદાનનું મહાન કાર્ય કર્યું. તે કાર્ય ખૂબ પ્રશંસનીય અને અનુમોદનાને સુયોગ્ય છે. જ્યાં પાંજરાપોળ ન હતી ત્યાં તેનું અસ્તિત્વ સાકાર બન્યું તે પણ ખૂબ મહત્વની ઘટના છે. માટે તે સહુને અભિનંદન અને ધન્યવાદ અર્પીએ છીએ. શ્રી પાર્શ્વનાથ જીવદયા કલ્યાણકે તેમના આ સ્તુત્ય પગલા માટે અને જીવોના અભયદાન અને પોષણ માટે રૂ. ૧૫૦૦ અંકે પંદરશોનો ડ્રાફ્ટ (S. B. S. કૃષ્ણનગર પ્રાન્થ ભાવનગર) નં. 1204611 મોકલેલ છે. તેઓ સહુ હજી વધારે જીવો છોડાવે અને મુંગા પશુઓના આશીર્વાદ મેળવે તેવી શુભેચ્છા.

શ્રી પાર્શ્વનાથ જીવદયા કલ્યાણ કેન્દ્ર, હાથીયાન-ભાવનગર.

Atmanand Prakash]

[Regd. No. G. BV. 31.]

દરેક લાયબ્રેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કીંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કીંમત
ત્રીશષ્ઠી શ્લોકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી શંતુજય ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		વૈરાગ્ય ઝરણા	૨-૫૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ઉપદેશમાળા ભાષાંતર	૩૦ ૦૦
ત્રિશષ્ઠી શ્લોકાપુરુષચરિતમ્		ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ પર્વ ૨-૩-૪		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂં આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંકઃ પાકુ બાર્દનીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨જો	૪૦-૦૦	ધર્મબીન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્વાણ કેવલી ભુક્તી પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સુક્ત રતનાવલી	૦-૫૦
જિનદત્તા આગ્યાન	૮-૦૦	સુક્ત સુક્તાવલી	૦-૫૦
શ્રી સાધુ-સાધ્વી યોગ્ય આવશ્યક		જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શંતુજય તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨૫-૦૦	આર્હત ધર્મ પ્રકાશ	૧-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦ ૦૦	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂજનદિવસી સંગ્રહ	૩-૦૦
શ્રી જાણ્યું અને જોયું	૩-૦૦	આત્મવલ્લભ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૮-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી કથારત્ન કેષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૩-૦૦	ગુરુભક્તિ ગહુંલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે		ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
લે. સ્વ. પૂ.આ. શ્રીવિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦	હું અને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫ ૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
” ” ભાગ ૨	૩૫-૦૦		

લખે :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તાંત્રી : શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોત શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ બતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.